ANUL 1851

EDIŢIA A DOUA

DUMINICA, 9 IUNIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Românel de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCURESTĬ şi JUDEŢE se primesc
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 8 Iunie 1891

EVREIĬ

Isgonirea evreilor din Rusia a provocat serioase şi intemeiate îngrijirĭ la noĭ. Toată lumea se teme, cu drept cuvînt, de o invazie în România a acestor nenorociţĭ, carĭ în Rusia sunt victime, dar carĭ la noĭ ar deveni calăĭ.

Poate să aibă cine-va ideile cele maĭ umanitare, poate să compătimească din suflet suferinţele victimelor despotismuluĭ rusesc; dar să consimtă a le deschide porţile Românieĭ, ar fi nu o greşală, dar o crimă de les-naţionalitate.

Deşi chestiunea evreilor este poate cea maĭ grea din ţara noastră; deşi, ca să te atingĭ de ea, îţĭ trebue un cleşte lung, pentru ca să nu te arză focul patimelor ce ea deşteaptă în mintea deosebitelor noastre clase sociale, cu toate aceste noĭ ne-am spus şi ne vom spune cuvîntul în mod franc şi fără încunjur, orĭ câte neplăcerĭ am provoca.

Pentru noĭ, cestiunea evreilor este în primul rând economică şi apoĭ naţională şi dacă nenorocirea, saŭ maĭ bine corupţiunea administraţieĭ noastre, a făcut ca proporţia dintre românĭ şi evreĭ să fie foarte îngrijitoare, noĭ nu credem că trebue să ne pierdem minţile şi să recurgem la mijloace violente, nedemne de veacul în care trăim.

Maĭ întâiŭ de toate, fiind că goanele continuă în Rusia, noĭ trebue să luăm măsurile cele maĭ riguroase, ca să nu maĭ intre picior de evreŭ strein în ţara noastră. Şi credem că întru aceasta, cel maĭ mare ajutor sunt chiar datorĭ să nĭ'l dea evreiĭ carĭ s'aŭ aclimatizat la noĭ şi carĭ aspiră la un traiŭ bun şi liniştit în mijlocul nostru. Lor, în primul rând, le va fi de folos ca numĕrul evreilor din ţară să nu maĭ crească.

Asupra neprimireĭ fugarilor ruşĭ trebue să se pue toată stăruinţa, căcĭ—precum se aude—sunt unele oraşe în carĭ aceştĭ mosafirĭ nenoroeiţĭ, dar nepoftiţĭ, aŭ putut să se strecoare.

D. N. Ceaur-Aslan, deputatul colegiuluĭ II de Iaşĭ, a făcut o interpelare în această privinţă şi a propus la urmă un şir de mĕsurĭ în privinţa regulăreĭ chestiuneĭ evreeştĭ în ţară.

Trebue să recunoaştem că D. Aslan a repurtat un succes parlamentar, deşi atât discursul sĕŭ, cât şi moţiunea propusă aŭ multe greşelĭ.

Maĭ întâiŭ, precum am spus, chestiunea evreilor în ţara noastră este o chestiune eminamente economică. În Moldova maĭ cu seamă evreiĭ aŭ acaparat maĭ toate ramurile de activitate socială, afară de funcţiunile statuluĭ. Eĭ bine, ce aŭ făcut guvernele diferitelor partide, carĭ aŭ aplaudat pe D. Aslan, pentru a da o soluţiune practică răuluĭ? Ele aŭ dat împămîntenirea tocmaĭ celor maĭ primejdioşĭ evreĭ: bancherilor, cămătarilor şi în genere capitaliştilor marĭ, carĭ nu muncesc nimic şi în niciĭ un caz în mod folositor pentru România; dar carĭ în schimb, imediat ce aŭ căpătat drepturĭ aŭ pus mâna pe un mare număr de moşiĭ, pe carĭ, dacă nu le exploatează singurĭ, le arendează la alţĭ coreligionarĭ aĭ lor şi cangrena se întinde.

Guvernele trecute aŭ maĭ făcut şi alte prostiĭ: aŭ luat un şir de mĕsurĭ restrictive în potriva evreilor; dar prin ele n'aŭ lovit în ceĭ adevĕrat vinovaţĭ, adică în marĭĭ capitaliştĭ, carĭ sunt principalul pericol pentru naţiunea română; ci aŭ lovit în nişte nenorociţĭ muritorĭ de foame şi fără asta.

Dar, în sfârşit, dacă este vorba a se lua acuma mĕsurile propuse de D. Aslan—lucru de care ne îndoim, căcĭ cunoaştem pe politicianiĭ noştri—vom avea de făcut multe şi serioase observaţiunĭ.

Intre mĕsurile ce s'ar lua, va trebui în primul rând să se caute întărirea forţeĭ de rezistenţă a poporuluĭ român, atât pe tărâmul economic cât şi pe cel cultural. Nu e destul să loveştĭ în evreŭ, pentru a scăpa pe român de primejdie. Cea maĭ bună scăpare este aceea, care asigură bunul traiŭ al poporuluĭ şi-ĭ dă conştiinţa forţeĭ şi a menireĭ sale.

Dacă conducătoriĭ noştri s'ar siliĭ a reda poporuluĭ român vigoarea, pe care eĭ — în înţelegere cu asupritoriĭ streinĭ aĭ neamuluĭ nostru—i-aŭ răpit'o, poporul român n'ar avea să se teamă de evreĭ şi influenţa luĭ asupra lor ar deveni binefăcătoare pentru dînsul, căcĭ el ar absorbi elementele asimilabile şi ar izola cu desăvîrşire pe acele îndărătnice şi streine.

Dar ceia ce cerem noĭ claselor noastre conducătoare, înainte de orĭ-ce, sunt sacrificiĭ materiale din partea acestora în folosul poporuluĭ şi lucrul e greŭ, dacă nu imposibil. Stăpânitoriĭ poporuluĭ român ştiŭ să'l hrănească cu fraze şi cu legĭ ce nu se aplică; dar să dea de la dînşiĭ ceia ce aŭ răpit, e cu neputinţă.

De aceea nu voim să stăruim azĭ maĭ mult asupra chestiuneĭ evreeştĭ şi asupra soluţiunilor eĭ. Ştim că interpelarea D-luĭ Aslan, dacă chiar n'a avut un scop de clopotniţă, va rĕmânea fără efect, cu toată urgenţa cu care Camera a luat în considerare moţiunea D-sale.

Vor veni arendaşiĭ evreĭ, vor veni capitaliştiĭ evreĭ, carĭ, redeşteptând apatia plictisiţilor noştri politicianĭ, îĭ vor lua cu... vorba şi chestia va fi uitată încă pentru cine ştie cât timp.

Pentru moment, am crezut că trebue să unim glasul nostru cu al acelora, carĭ strigă guvernuluĭ să nu stea cu mâinele în sîn şi să ia cele maĭ aspre mĕsurĭ pentru a oprĭ intrarea în ţară a evreilor din Rusia, saŭ de orĭ unde, căcĭ avem destuĭ ş'aşa.

S.

TELEGRAME

ATENA, 7 Iunie. — Cu toate că ştirea privitoare la o pretinsă înaintare a Bulgarilor în contra Sêrbilor, nu e luată în serios de cercurile bine informate, presa grecească se arată foarte iritată; ea propovădueşte înţelegerea între Grecia Serbia şi Muntenegru.

SOFIA, 7 Iunie. — D. Tricupis a sosit astă-seară; el vine din Belgrad.

BERLIN, 7 Iunie. —Dieta se va închide probabil mâine după amiază. Camera seniorilor a primit bugetul.

VIENA, 7 Iunie. —„Corespondenţa Politică“ publică o scrisoare din Constantinopol în care se spune că acordul între Francia şi Rusia nu s'a turburat câtuşĭ de puţin prin incidentul din Betleem.

ATENA, 7 Iunie. — Urcarea constantă a schimbuluĭ pentru străinătate a impresionat mult piaţa, care este de asemenea încurcată prin raritatea numerarului.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu cei 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezămêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

D-nuluĭ V. G. MORŢUN
Deputat col. al 2-lea de Roman

Stimabile Domn şi Amic!

Sunt la Lacul-Sărat pentru a redobândi puterile pe care vêrsta mi le-a răpit.

Dar băile nu mĕ împiedică a citi regulat dezbaterile Corpurilor Legiuitoare, şi am urmărit cu un viŭ interes dezvoltarea interpelăreĭ Domnieĭ Tale, privitoare la reluarea Domeniuluĭ Coroaneĭ din stăpânirea Regeluĭ, pentru a se împărţi pământul acestor două-spre-zece moşiĭ la sătenĭ; aceasta conform angajamentuluĭ luat faţă cu Ţara de partidul liberal-conservator astă-zĭ la putere.

Impresiunele mele asupra discuţiuneĭ urmate în Cameră, cu prilejul dezvoltăreĭ interpelăreĭ Domnieĭ Tale, le voiŭ arăta în curînd în coloanele *Adevĕruluĭ*.

In ziua de 4 (16) Iunie v'am adresat următoarea telegramă la Cameră.

V. G. Morţun
deputat de Roman
Bucureşti
Camera deputaţilor

Îţĭ trimet felicitările mele şi espresiunea entuziasmuluĭ meŭ pentru dezvoltarea interpelăreĭ Domnieĭ Tale privitoare la reluarea Domeniuluĭ Coroaneĭ. Numaĭ cu cincĭ-zecĭ deputaţĭ ca Domnia Ta victoria democraţieĭ ar fi asigurată şi Republica aproape. Cu stimă şi prieteşug. **Alex. V. Beldimanŭ**

Astăzĭ ducându-mĕ la telegraf, D-na Călinescu, funcţionară telegrafo-poştală la Lacul Sărat, îmĭ înapoeşte patru leĭ, preţul telegrameĭ mele zicându-mĭ că are ordin să'mĭ comunice că telegrama mea nu a fost eliberată Domnieĭ Tale şi că stă oprită în biuroul central din Bucureştĭ, pe temeiul articoluluĭ 7 din legea telegrafică.

Mirarea mea a fost scurtă, căcĭ imediat mi-am adus aminte că trăim sub un guvern compus de bărbaţĭ ale căror promisiunĭ nu aŭ niciĭ o valoare, şi carĭ aŭ lăsat să li se protesteze poliţe solemne trase asupra bieteĭ ţărĭ.

Dacă aşĭ întreba în coloanele ziaruluĭ pe D. Ministru de interne carĭ sunt motivele care l'aŭ silit a oprĭ telegrama mea în biuroul central din Bucureştĭ, Domnia Sa de sigur nu'şĭ va da osteneala de a'mĭ respunde.

Te rog, stimabile Domn şi Amic, să bine-voeştĭ a pune Domnia Ta această întrebare D-luĭ Ministru de interne, şi vrĕnd nevrĕnd, el va fi silit a rĕspunde deputatuluĭ V. G. Morţun.

Citeşte articolul 7 din legea telegrafică şi te veĭ încredinţa că telegrama mea nu cade sub prescripţiunile sus arătatuluĭ articol.

Primeşte, stimabile Domn şi Amic, încredinţarea distinseĭ mele consideraţiĭ.

Alex. V. Beldimanŭ.

Lacul-Sărat.
6 (18) Iunie 1891.

P. S. Trebue să'ţĭ spun că în telegrama mea ce se află depusă la oficiul telegrafic de aicĭ după cuvêntul *aproape* adăogasem *proclamată*, cuvênt pe care l'am şters, ştiind că avem ca directer general al serviciuluĭ telegrafo-poştal pe *subtilul* Colonel August Gorjan.

A. V. B.

O călcare de lege

In *Monitorul Oficial* de la 25 Maiŭ, s'a publicat un regulament al ministeruluĭ de resbel.

Art. 5 din acest regulament reguleazã ca inspectoriĭ diferitelor arme se dirijeze Direcţiĭ din minister, iar pentru direcţie administrativă numeşte pe controlorul general, căruia îĭ dă atribuţiile unuĭ intendent general, de oare-ce prin art. 7 din acest regulament îl însărcinează a dirija şi a decide asupra tuturor lucrărilor administrative, a subscrie pentru ministru şi chiar a prezida licitaţie, etc.

Prin această numire D. Ministru a călcat atât legea de administraţie militară din 2 Martie 1883 cât şi regulamentul acesteĭ legĭ. Iată ce zice art 3 din legea de administraţie: *„Controloriĭ nu pot „fi întrebuinţaţĭ nicĭ ca directorĭ ad„ministrativĭ nicĭ ca gestionarĭ“* iar art. 18 şi urmĕtoriĭ prevĕd cum trebue să se întrebuinţeze aceştĭ controlorĭ.

Se vede că D. Ministru confundă pe controlorul general cu intendentul general, uită se vede că intendentul general este oficer, în cadrele armateĭ şi are grad militar asimilat cu generalul de brigadă, pe când controlorul general nu are nicĭ grad militar, nicĭ asimilare cu gradele militare; iată ce zice legea de administraţie la art 20:

„Oficeriĭ de control creaţĭ prin a„ceastă lege, aŭ o ierarhie a lor pro„prie şi nu comportă nicĭ o asimilare „cu gradele din armată, se bucură „numaĭ de legea poziţieĭ oficerilor“, iar art. 67 din regulamentul acesteĭ legĭ spune curat că aceştĭ controlorĭ nu se maĭ pot întoarce în vr'un alt serviciŭ militar şi nicĭ în cadrele vr'unuĭ corp de trupă.

Ast-fel fiind eĭ sunt cu totul scoşĭ din cadrele armateĭ şi ataşaţĭ personal Ministeruluĭ de resbel pentru a-ĭ întrebuinţa numaĭ la controlul în armată.

O altă probă că aceştĭ controlorĭ nu aŭ grade militare este chiar Inaltul Decret din 21 Iunie 1883 prin care actualul controlor general este trecut din cadrele armateĭ, iată cum sună: *„Numim „în funcţia de Controlor general pe „intendentul Tamara“*, prin urmare numirea într'o funcţiune salariată maĭ bine nu este o înaintare în grad, căcĭ nu se zice înaintăm pe Intendentul, ci numaĭ îl numim în funcţie.

Cum dar ministru de Resbel îl însărcinează cu atribuţie de Intendentul general contrariŭ Legeĭ de Administraţie şi cum îl însumează într'un serviciu militar contrar art. 67 din regulamentulul legeĭ.

Planton

Misiunĭ Culturale

II*)

Şi aderenţiĭ iresponsabilităţeĭ monarchice vor şti că o medalie are două feţe; că lumina e însoţită tot-d'auna de umbră. D'asemenea vor şti că nimenea nu poate fi decorat numaĭ cu o faţă a medalieĭ. Dacă este aşa, atuncĭ întrebaiŭ pe metafiziciĭ iresponsabilităţeĭ: cum se face că progresul pe care l'am realizat noĭ într'un pătrar de secol — şi incontestabil c'am realizat un mare progres — să fie trîmbiţat numaĭ ca o operă a Regeluĭ nostru, iar pentru toate relele achiziţionate în acelaş timp, pentru defectuoasa noastră legislaţie politică şi social-economică de pildă, se fac respunzătorĭ bărbaţiĭ noştri de Stat care n'ar fi aflând la înălţimea timpuluĭ saŭ misiuneĭ lor? A tot Inţeleptul să'l înţeleagă pe iresponsabilist! *Este* Regele o păpuşă constituţională care se mişcă numaĭ după litera şi mecanizmul complicat al legeĭ fundamentale apoĭ este ridicul, pentru un popor e ruşinos şi nedemn de a atribuĭ acesteĭ păpuşe progresul ce l'a realizat într'un timp oare-care; este însă Capul Statuluĭ o fiinţă conscientă, cu voinţă, putinţă şi influenţă, cum se poate ca să nu fie responsabil pentru faptele sale care ar putea fi atât de rele după cum sunt de bune, *să zicem?* Ce-va analog vedem la un institut de artă, la teatru. Publicul are tot dreptul —ba chiar se tocmesc claqueuriĭ întocmaĭ ca la monarhĭ, spre a aplauda până la paroxism p'un artist, a-l deshăma caiĭ şi a'l aduce în triumf, când însă îĭ vine publiculuĭ în gând să fluere pe vr'un fiŭ al muzelor, îndată apare lăudabila poliţie şi zice: „Scandalul e oprit.“ Aĭ drept a aplauda dar nu şi p'acela de a fluera. Şi ceea ce e şi maĭ curios şi maĭ nedrept: Poliţia nu caută să înlăture pe artistul care poate prin purtarea sa imorală a provocat legitima indignare a publiculuĭ, ci pe publicul care s'a indignat de imoralitatea eroulu de pe scenă. In viaţa de stat cu regim monarhic constituţional se petrece acelaş lucru. Să ne prosternăm înaintea tronuluĭ, avem tot dreptul; să-l întoarcem spetele: *Scandalul e oprit!*

Cu ocazia Jubileuluĭ de la noĭ, s'aŭ găsit în streinătate şi în ţară oamenĭ carĭ să tămâiască pe Regele Carol c'ar avea tot dreptul a fi mândru de opera sa. Aceasta este tot atât de just cum am zice noĭ: „Avem tot dreptul a fi mândru că pe timpul nostru—Edison a inventat Fonograful! Presa dinastică vorbeşte tot-d'auna de misiunĭ culturale ce aŭ de împlinit dinastiile şi *Kreuz-Zeitung* a mers până a zice că dinastia Hohenzollern ar avea o misiune istorico-culturală de împlinit în Orient. O mică rectificare e de nevoie. Dinastiile aŭ într'adevĕr misiunĭ de împlinit dar nu *istorico*-culturale ci *preistorico*-culturale, adică a ne întoarce de unde am plecat, saŭ a ne ţinea în loc, saŭ a ne îngreuia pe cât se poate maĭ mult lupta pentru adevĕrata emancipare. O zicem aceasta pentru toate dinastiile şi nu numaĭ pentru dinastia Hohenzollern; pentru toţĭ regiĭ şi nu numaĭ pentru Regele Carol I. Am arătat altă dată că regiĭ

*) A se vedea N-rul 841.

n'aŭ nicĭ un drept la recunoştinţa popoarelor; că numaĭ renunţând de bună-voie la gloria tronurilor ar avea drept la récunoştiinţa noastră şi ar fi la înălţimea misiuneĭ lor istorico-culturale, căcĭ numaĭ ast-fel ar satisface cerinţelor timpuluĭ. Am arătat altă dată cum suveranitatea poporuluĭ este şi va fi un zero câtă vreme maĭ există, ca *equilibru*, o altă suveranitate maĭ puternică, maĭ influentă, paralizătoare a celeĭ d'întâiŭ. Am arătat altă dată că progresul pe care l'a realizat omenirea întreagă cu sudoarea feţeĭ sale, este resultatul lupteĭ continue contra Tronuluĭ şi contra Bisericeĭ care se susţin cum o mână spală pe cea-l'altă. Să ni se arate un singur stat şi un singur timp unde şi când capul încoronat n'a fost patronul privilegiaţilor şi da să zicem aşa, zeul creator al spirituluĭ de castă; să ni se arate un singur exemplu că un monarch a renunţat de bună-voie la privilegiile sale şi vom crede într'o misiune istorico-culturală a dinastiilor. Dacă însă e adevĕrat că regiĭ corup, maĭ adevĕrat este că instituţia monarchică în sine corupe. Curţile corup. Ni se va zice: „Sunt doară şi regĭ bunĭ!" Categoric nu. Principiul monarchic corupe până şi p'acela care este representantul sĕŭ. Majestatea de care e înconjurat, luxul în care să rĕsfaţă; puterea şi prerogativele de care se bucură; linguşirile pe care le aude zilnic; Odele pe care poeţiĭ îĭ le cântă; paginele de aur pe care istoriciĭ le umple cu minunele lor făcute şi nefăcute; armatele care îĭ jur *Luĭ* credinţă, şi altele multe corup şi pe muritorul de pe tron, îl fac orb, orgolios şi despot. Pe de altă parte nu ne putem închipui un om bun şi conştiincios representantul şi sufletul uneĭ instituţiunĭ care e incompatibilă cu cultura modernă, cu progresul realizat până acum. E adevĕrat că istoria nu face salturĭ, şi a fost într'adevĕr un timp când Monarhia era o necesitate. Dar omenirea nu stă pe loc şi instituţiile care îĭ pun beţe în roate, care o opresce în mersul eĭ evolutiv trebue înlăturate. Progresul nostru constă în a dărâma şi în a clădi dar nicĭ odată în a sta cu mâinile la spate. A zice că popoarele nu sunt încă „mature" este a nu cunoaşte cuceririle făcute. Orĭ cât maĭ este de făcut — la perfecţiune nu vom ajunge nicĭ odată — suntem totuşĭ destuĭ de înaintaţĭ ca să putem resolvi problema: *prin popor şi pentru popor!* Orĭ ce se va zice poporul e azĭ conştient de drepturile sale, de misiunea ce are de implinit, singurul care are de îmnplinit o misiune istorico-culturală, acea de a nu sta loculuĭ, de a trăi pentru sine, pentru libertăţile sale, pentru ştinţe şi arte, pentru a conlucra la paşnica desvoltare a geniuluĭ omenesc, la adevĕrata civilisaţiune. Dacă munca este isvorul bogăţieĭ; dacă numaĭ ea ne asigură progresul atuncĭ o instituţie care esclude rĕsplata după muncă şi merit este o ruşine şi o degradare pentru noĭ. De aceea Monarhia trebue să piară. A-ĭ prelungi agonia, aceasta se poate; a o salva din ghiarele peireĭ, nicĭ un D-zeŭ nu va fi în stare. Să o ştie aceasta apărătoriĭ tronurilor, a dinastiilor, a principiilor de iresponsabilitate şi infailibilitate.

De la un om pe care 'l punem, care se pune saŭ maĭ bine zis care se hazardează în capul afacerilor, ce cerem? Im primul rênd bogate cunoştinţĭ, o experienţă îndelungată, neîndoelnice dovezĭ de capacitate şi o inimă caldă. Dar cine nu ştie care este educaţia Principilor? Cine nu ştie că 'n virtutea principiuluĭ dinastic — ereditar un copilandru de 18 anĭ e declarat de major, urcat pe Tron şi — Finis coronat opus — e iresponsabil pentru actele sale? Cine nu ştie că din cauza vieţeĭ şi datinelor de Curte, Principiĭ nu ajung a'şi însuşi măcar cultura medie ce se cere de la orĭ şi ce individ în societatea modernă? Ş'apoĭ cine nu ştie că nu e dat fie-căruia a fi geniŭ saŭ talent, ba, ce e maĭ trist, nu e dat fie-căruia capacitatea de a'şĭ însuşi cunoştinţe universale, profunde şi superioare? Şi cu toate acestea, în virtutea pomenituluĭ principiŭ dinastic-ereditar, tronul trece de la tată la fiŭ, de la unchiŭ la nepot — ca la noĭ — fără nicĭ un alt titlu de capacitate. Şi cu toate acestea oameniĭ — ba adesea copiĭ cum e azĭ în Olanda, Spania şi Serbia — care nu se disting de cât prin naştere şi rang — dacă aceasta poate fi o distincţie pe vremea noastră — sunt puşĭ în capul afacerilor, „în afară şi d'asupra partidelor," cu o putere discreţionară — chiar dupe Constituţie. Fie-care din noĭ, care a avut îndrăsneala să încerce şi intenţiunea serioasă a pătrunde viaţa publică ştie foarte bine cât de greŭ este aceasta şi câtă muncă — o muncă adevĕrat titanică — cere. A pătrunde viaţa publică însemnează a o cunoaşte şi numaĭ când o cunoaştem o putem pricepe. Din nenorocire însă aŭ fost în toate timpurile şi sunt şi'n ziua de azĭ relativ foarte puţinĭ cu intenţiunĭ bune şi cea ce e cel puţin tot atât de trist, nu e dat fie-căruia — chiar nicĭ celuia cu intenţiile cele maĭ frumoase — a pătrunde, cunoaşte şi pricepe viaţa publică şi a deveni higienistul şi medicul societăţeĭ. Aşa de mare e labirintul, aşa de complicate sunt problemele, aşa de sucite sunt drumurile şi aşa de multiple sunt nevoile şi cerinţele omuluĭ cult.

Dacă însă prea adesea noĭ nu reuşim a pătrunde societatea omenească cu toate că ne aflăm în contact zilnic cu dênsa, cu toate că-ĭ simţim în fie-care ceas pulsul şi îĭ auzim în fie-care secundă bătăile inimeĭ, se poate oare zice aceasta despre regĭ — presupunênd că aŭ intenţiunĭ bune — pe care deja tradiţia şi spiritul aristocratic îl opreşte a veni în atingere cu mulţimea suferindă? Nicĭ mijlocit, nicĭ nemijlocit, capiĭ încoronaţĭ n'aŭ venit nicĭ-odată în contact cu poporul. De aceea se află pentru vecĭ-vecilor un abis între tron şi popor. Il pricep numaĭ aceĭ care cunosc interesele şi năzuinţele diametral opuse ale amĕndurora. Datoria noastră însă este a face să se cunoască aceasta cât se poate de maĭ mulţi, căcĭ abisul va dispărea când toţĭ îl vor pricepe şi'l vor vedea cu ochiĭ; atuncĭ va pieri, căcĭ tronul va pieri.

Cer-Negură.

CRONICĂ

LELIŢA

Ziaruluĭ „România"

Când o zăreşi îţĭ face 'ndată
Impresia uneĭ cocoane,
Ce-ar cam voi la bătrâneţe
Să facă tuturor fasoane.

—x—

E-anemică, mulţĭ zic că este
Chiar ofticoasă... numaĭ oase!
Dar ea tot dă cu sulimane
Şi 'şĭ face braţe mlădioase.

—x—

Toţĭ doctoriĭ aŭ condamnat-o,
Şi chiar nemuritorul Koch,
Dacă trăeşte este numaĭ
O chestiune de noroc.

—x—

Căcĭ i se fac inoculaţiĭ
In fie-care zi, la spate,
Din fondurĭ tainice, secrete,
Ce îĭ lungesc zilele uscate.

—x—

Vernescu o idolatrează,
Şi chiar o pune maĭ pre sus
De cât Fecioara prea curată,
Ce dete viaţă luĭ Isus!

—x—

Gentilul Roco este însă
Iubitul eĭ cel maĭ de preţ...
Trăeşte bine dupe baba,
E cavaler foarte 'ndrăzneţ!

—x—

Ca curtezan maĭ fără vlagă,
Ceĭ maĭ cunoscătorĭ susţin,
Că este (mĕ apucă risul)
Sexagenarul Augustin!

—x—

Leliţa noastră are multe
Talente ca să te uimească,
E aproape fără de pereche
In arta ca să ocărască.

—x—

Adoratoriĭ sĕĭ simpaticĭ
Fiind acuma la putere,
Ea celor favoriţĭ imparte
Orĭ-ce 'ĭ impune saŭ îĭ cere.

—x—

Dar când te-apucĭ din intâmplare
Ca să'ĭ pătrunzĭ.. printre coloane,
Eştĭ maĭ martir de cât martirul
Ce'l ţintuiră în piroane!

Tradem.

INFORMAŢIUNI

Camera, a votat erĭ şi bugetul justiţieĭ.

Azĭ va vota pe acel al lucrărilor publice.

—✠—

Discuţia bugetelor la Cameră este aproape suspendată. Se votează viza cu iuţeala fulgeruluĭ. Tot timpul se trece în citirea şi votarea diferitelor articole:

In şedinţa de ierĭ s'a votat bugetul Eforieĭ spitalelor civile din Bucureştĭ, al spitalelor Sf. Spiridon din Iaşĭ, o lege prin care se autoriză Eforia spitalelor din Bucureştĭ a contracta un împrumut de două milioane şi bugetul Ministeruluĭ de justiţie ast-fel cum aŭ fost prezintate.

—✠—

Astă-zĭ, Curtea cu juraţĭ din Capitală, va judeca două procese ale agenţilor electoralĭ aĭ Primărieĭ, Dumitru Moisescu şi Stănică M. Tudor, carĭ aŭ fost prinşĭ că aŭ votat la alegerile din urmă cu cărţĭ luate de la alţĭ alegĕtorĭ.

—✠—

Consiliul comunal din Iaşĭ, pentru a nu'şĭ dezice origina, a ales primar pe D. Langa-Parnell.

D. Aslan a rĕmas pe jos. Aşa i se cade.

—✠—

Ierĭ un mare număr de meseriaşĭ constructorĭ s'aŭ prezentat la Cameră pentru a înmâna preşedinteluĭ o petiţiune prin care solicită o lege pentru repausul de Duminică şi sărbătorĭ.

—✠—

Comisiunea pentru examinarea candidaţilor ce se presintă la bacalaureat se compune din d-niĭ profesorĭ: Al. Orăscu, Sp. Haret, Gr. Ştefănescu, D. Negreanu, C. Dimitrescu (Iaşĭ) Gr. Tocilescu, Frollo şi Z. Demarat.

—✠—

D-niĭ N. Fleva şi D. P. Moruzi martoriĭ D-luĭ Junius Lecca, aŭ oprit pe clientul lor d'a se înjosi să se bată cu Răcăciune.

—✠—

Curtea cu Juraţĭ din Capitală a judecat erĭ procesul femeeĭ Angelo şi al suroreĭ sale Sultana acuzate că aŭ otrăvit pe funcţionarul de la poştă Angelo, cum şi pe vechiul bărbat al Sultaneĭ.

Dupe ascultarea martorilor şi a reprezentantuluĭ ministeruluĭ public cum şi pe advocatul apărăreĭ, juraţiĭ dupe o deliberare de o oră, aŭ rĕspuns *Nu*, pentru ambele chestiunĭ în ce priveşte pe Aneta Angelo şi *Da*, numaĭ la a doua chestiune pentru Sultana zisă şi Neaga Grigorescu, acordându'ĭ şi circumstanţe uşurătoare.

In urma acestora Sultana a fost condamnată la 12 anĭ închisoare.

—✠—

Expirând termenul de treĭ anĭ pentru cât fusese numiţĭ D-niĭ: St. Sihleanu şi Anton Colorian în comisiunea superioară filoxerică, Ministerul Domeniilor a făcut o fericită alegere numind pe D-l Sava Ştefănescu, profesor de ştiinţele naturale la liceul St. Sava şi şcoala de comerţ şi D. G. Ştefănescu, profesor Universitar în acea comisiune, pentru care 'ĭ facem sincerile noastre felicitărĭ.

—✠—

Joĭ pe la orele 11 şi jum. noaptea un mare incendiŭ a isbuenit în Galaţĭ, din atelierul de fierărie a şcoaleĭ de meseriĭ. Focul s'a întins apoĭ la fabrica de bĕuturĭ gazoase a D-luĭ M. Lieber unde a şi distrus, pe lângă câte-va magaziĭ şi grajdurĭ, şi vr'o două şoproane a companieĭ apelor.

Ca în toate ocaziunile, D-l căpitan Paladi, comandantul baterieĭ de pompierĭ, a desvoltat o activitate mare şi cu ajutorul oamenilor sĕĭ a reuşit să localizeze focul, salvând edificiul principal, şcoala de meserie, ce era ameninţată.

Insă pe când căpitanul Paladi uza de toate mijloacele posibile de a salva clădirile principale, focul se întindea cu grabă din cauza vîntuluĭ N. V. ameninţând întreaga vecinătate. Atuncĭ inginerul companieĭ apelor, D. Hayles, asistat de unul din lucrătoriĭ companieĭ, dărâmând gardurile, aŭ condus cartumul companieĭ până la locul sinistruluĭ, scăpând ast-fel din prada sigură a flăcărilor partea din fabrica de bĕuturĭ gazoase, casa de locuinţă a D-luĭ Lieber, casa D-luĭ Nica, edificiul D-luĭ Curtovicĭ şi sediul companieĭ apelor.

Focul a distrus toate atenansele şcoaleĭ de meseriĭ, treĭ depozite cu diferite mărfurĭ şi producte chimice, proprietatea D-luĭ Lieber, un grajd şi parte din atenansele companieĭ apelor.

Perderile zice *Galaţiĭ* pot fi evaluate la 20,000 leĭ.

—✠—

Faimosul fost perceptor, Sava Grigorescu, nepotul luĭ Jean, deputatul de la obor, a fost condamnat de curtea cu juraţĭ la câte 2,500 leĭ, despăgubirĭ civile în folosul D-lor C. Oprescu şi Stelian Dimitrescu, perceptorĭ în Capitală.

Această condamnare credem că va pune căluş acestuĭ Grigorescu d'a maĭ bârfi pe socoteala altora.

—✠—

Aŭ apărut două ziare noĭ în provincie. Unul *Alexandria* în oraşul cu acelaşĭ nume din Teleorman şi altul *Acţiunea liberală* în Craiova.

Viaţă lungă.

—✠—

Direcţiunea C. F. R. a modificat art. 4 din regulamentul pentru reducerea preţuluĭ ast-fel:

„Certificatele pentru călătorie cu preţ redus, pe liniile căilor ferate române, se pot acorda numaĭ de direcţiunea generală.

„Reducerea constă numaĭ într'un scăzământ de cel mult 50 la sută din preţul călătorieĭ şi se poate acorda, cu aprobarea consiliuluĭ de administraţie, persoanelor lipsite de mijloace, carĭ vor proba cu acte suficiente paupertatea lor.

„Persoanele carĭ aŭ obţinut o reducţiune de preţ nu pot călători de cât în vagoane de clasa III-a".

—✠—

D-l I. A. Segasta Bălănescu s'a numit în postul de copist corector la Ministeriul Domeniilor în locul D-luĭ Davidescu, demisionat.

—✠—

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

CATULLE MENDÈS

Recompensa amantuluĭ

— Te ador! Ia spune-mĭ ce vreĭ să'ţĭ daŭ?

— O! aproape nimic, — tot! rĕspunse ea.

— Ce puţin e!

— Aşa cred şi eŭ.

— Dar nu s'ar putea, înger dulce, să'mĭ hotărăştĭ dorinţele tale?

— Nu poţĭ să le deginezĭ! In sfîrşit să ţi le spun: voesc toate florile vereĭ şi toate stelele nopţeĭ. De-o-cam-dată acesta e puţinul care ţi'l cer.

— In adevĕr, toate stele le-am pus pentru tine în culegerea mea de sonete şi toate florile în [illegible] rondele.

— Maĭ doresc însă vre-o câte-va alte [illegible] acurĭ.

— Vorbeşte iute, scumpa mea.

— O casă mare în parcul Monceau, zidită de Gornier după planul caseĭ luĭ Diomède şi mobilată de Renon, după apartamentele D-neĭ de Pompadour.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (153)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

VI

Cele două Suvenirurĭ

Ea nu se ferea nicĭ de slugĭ; ele eraŭ marturele mânieĭ sale şi a tristeţeĭ sale a căror cause le înţelegeaŭ în mod vag.

Ea se închidea în apartamentele sale de unde eşea singură fără să se poată şti nicĭ unde se duce, nicĭ ce face.

Vizitiul eĭ, care o conducea maĭ adesea asista la scene carĭ îl miraŭ dar carĭ nu-ĭ dădeaŭ luĭ nimic de înţeles.

De multe orĭ o vĕzuse conversând în aleele cele maĭ retrase ale pădureĭ cu o tînără îmbrăcată admirabil cu haine de doliŭ ca şi ea.

Ce era decĭ în această familie pe care nime n'o cunoştea la Blanşa de Charnay?

După scena cu bărbatul săŭ, ea refuzase de a-l vedea.

El plecase spunêndu'ĭ câte-va cuvinte laconice că o abandonează şi va voiaja câte va zile la sud, căcĭ voia să lase ca pe îngustele sale resentimente să se depue timpul.

Blanşa rupse cu o mânie neputincioasă acest monument de ipocrizie.

Ea ar fi voit să rupă cu unghiile sale pe omul acesta care aduse moartea Giovaneĭ, această fată săracă pentru care ea nu avea decât tezaurile indulgenţeĭ şi o iubea cu atâta maĭ tare cu cât ea fusese maĭ nenorocită.

La sfîrşit, acest înger de dulceaţă şi de resignaţie se revoltase contra minciunilor şi a dorinţelor pasnice al acelora care o încunjuraŭ.

In exaltaţia sa furioasă, ura pe autorĭ cu o violenţă neînchipuită.

Ea, bunătatea personificată se simţea otrăvită de tot veninul urĕĭ.

Şi fără încetare numĕra ceasurile, minutele.

Dambert o părăsise brusc, lăsînd'o în necunoştinţa proectelor sale.

Ea nu ştia nicĭ unde era, nicĭ ce voia.

Fără îndoială nesigur de mijloacele de care ar dispune, concentrînd gândirile sale asupra sforţăreĭ care trebuia să-ĭ asigure resbunarea şi să redobândească aceia ce 'ĭ era scopul vieţeĭ sale, plecase dând mameĭ o consolaţie puternică ca un balsam bine-făcător.

In fie-care zi, contesa primea o scrisoare de la fiica sa.

Asemenea în fie-care zi, ele se întîlneaŭ în pădure, şi aceĭ rarĭ care se plimbaŭ prin aleele puţin frequentate de la Bagatelle şi Longchamps observaŭ cu surprindere cum două femei în doliŭ scoboraŭ fie-care din trăsura lor se aruncaŭ una în braţele alteia şi se pierdeaŭ împreună pe cărările deşerte în timp ce trăsurile staţionaŭ la margine.

Contesa ţinea temerile sale într'însa.

Ea asculta pe fiica sa care-ĭ povestea simplu cum îşĭ dăduse toate silinţele pentru a trăi şi necesităţile crude a nenorocitelor ca dînsa, trebuia să sufere şi să se apere.

Blanşa o asculta cu admiraţie, şi o contempla cu iubire.

Ea regăsea în acest frumos cap trăsăturile scumpeĭ sale moarte.

Cum se asemănaŭ!

Cum s'ar fi iubit!

Ea ascundea tristeţea de care era cuprinsă.

Ce se petrecea cu dînsul? Unde era oare Dambert? Ce făcea el ca să o scoată din această existenţă în care era ţinută?

A doua zi după balul din Cauterets, pe la treĭ oare după amează, Contesa era închisă în salonul săŭ particular, în acest buduar unde primise de atâtea orĭ pe majorul Campayrol, când servitoarea îĭ aduse două scrisorĭ pe o mică tablă de păhăruţe.

Intâia n'avea decât o linie.

„Gândesc la d-ta! Linişte!"

Recunoscu scrisoarea şi un fior de bucurie şi de spaimă tot odată o coprinse.

Dambert plecase de 10 zile şi acesta eraŭ primele cuvinte ce le primea de la dînsul.

Anvelopa avea marca din Luz, din *Hautes-Pyrénées.*

Voiaja dar prin sudul Franţeĭ.

Contele de Vaunoise îl imita.

Dacă s'ar fi întîlnit, explozia era inevitabilă.

Cum trebuiaŭ să se urască, să se execreze!

Ea îĭ veni în minte de aşĭ lua fata şi de a pleca după amantul săŭ ca să-l încurajeze şi să-l apere!

Zadarnice planurĭ! Ce putea ea! Putea oare numaĭ să-l regăsească? Poate nu spuse drept şi voia numaĭ să o 'nşele.

Ah! aşteptarea era lungă! Când dacĭ aceste grijĭ vor lua un capăt?

Cealaltă scrisoare aducea un trist surîs pe buzele Contesei.

Era de la fiica sa.

Din momentul în care părăsise strada Sf. Augustin unde era totul în aceiaşĭ stare, Jeanna n'avea ştirĭ de la amicul săŭ.

Francisc de Guern păzea o rezervă pe care caracterul săŭ de sărac, o explica.

Aflase, prin actul trecut în studiul D-neĭ Hardouin, cât de mare era averea luĭ George Dambert.

Ştia că George Dambert era tatăl copileĭ pe care o iubise săracă şi fără nume.

Această lumină aruncată asupra naştereĭ aceluea căreia el îĭ dăduse toată inima sa îl punea într'o inchietudene mortală.

Ce va ajunge ea?

Va fi ea stăpînă şi va face ce-ĭ va plăcea saŭ nu?

De sigur nu se îndoia de dînsa.

El apreciase în de ajuns delicateţa inimeĭ sale şi a caracteruluĭ săŭ ca să creadă că o avere aşa de mare, aşa de neaşteptată, ar putea să-ĭ schimbe sentimentele sale; dar ea nu era singură stăpînă asupra viitoruluĭ. Putea să se depărteze şi să se strice proectele saleĭ. Distanţa şi timpul sînt disolvanţĭ cărora cele maĭ energice naturĭ nu rezistă.

Jeana n'avea de cât 18 anĭ; era slabă şi liniştită; şi pentru un copil crescut în sentimentele baronuluĭ de Guern, autoritatea paternelă apare ca o putere înaintea căreia trebue să se plece.

Aşa dar tremura.

(Va urma)

— Veĭ avea această casă.

— Coloanele vor fi de marmoră trandafirie, iar mătăsurile mobililor vor fi alese de mine din cel maĭ luxos magazin al Parisuluĭ.

— Bine, aşa va fi.

— Maĭ voesc încă doĭ-spre-zece caĭ ruseştĭ, aşa de frumoşĭ cum încă nu s'a maĭ vĕzut.

— Iţĭ voiŭ cumpĕra aceĭ caĭ carĭ aŭ fost puşĭ la trăsura imperială, în ziua încoronăreĭ ţaruluĭ.

— Toate rochiile şi toate pălăriile.

— Veĭ avea un credit fără sfîrşit la magazinul de rochiĭ al luĭ Punch şi la D-na Titania, modista din strada 4 Septembre.

— Câte-va bijuteriĭ.

— Cele care îţĭ vor place maĭ mult.

— Afară de asta, ştiĭ că 'mĭ place a fi iubită de un om de geniŭ. Eĭ bine doresc să te apucĭ să scriĭ, cât maĭ curând, câte-va capete de operă.

— Mâine chiar voiŭ trimite la tipar o poemă maĭ sublimă de cât *Eviradnus* şi voiŭ reprezenta la teatrul Odeon o dramă maĭ frumoasă de cât *Formosa*.

— Dacă într'o zi voiŭ avea fantezie să te vĕd făptuind o infamie celebră, trebue să remiţĭ un bilet la ordine unde veĭ imita într'un chip desăvîrşit semnătura luĭ Rotchild.

— Asta nu e de cât o bagatelă.

— Voeştĭ să 'ţĭ maĭ cer şi alte sacrificiĭ.

— Le aştept ca pe nişte ordine.

— Am auzit că aĭ o femee legitimă cu duoĭ saŭ treĭ copiĭ; şi maĭ aĭ încă o mumă bĕtrână, a căreĭ eştĭ unicul sprijin.

— Este adevĕrat.

— 'Mĭ veĭ face plăcerea ca pe femeea şi copiĭ tĕĭ să 'ĭ părăseştĭ.

— Dar vor ajunge cerşetorĭ pe stradă.

— ..... Şi de a nu maĭ îngriji pe mama ta.

— Bĕtrâna va muri de foame. Nu maĭ doreştĭ alt-ceva nimic, dulcele meŭ înger?

— Nimic pentru un minut. Ah! încă ceva: cum nu pot să prevĕd ce soartă m'aşteaptă în viitor, şi cum am oroare de mizerie, trebue să 'mĭ asigurĭ şi o rentă de 200,000 francĭ.

— Nimic maĭ mult?

— Atâta 'mĭ ajunge.

— Şi dupe ce 'ţĭ-am oferit florile, stelele, casa, caiĭ, bijuteriile, gloria mea, dezonoarea mea, părăsirea femeeĭ şi copiilor, moartea mameĭ,—ce voiu avea în schimb pentru toate acestea?

— Nimic de cât plăcerea de a'mĭ face asemenea sacrificiĭ.

Cleo

MM. LL. în Muscel

S'a zis, şi tot-d'auna s'a mărturisit de adevĕrat, că tăcerea popoarelor e lecţiunea Regilor.

S'a maĭ zis ca consecinţă, ceia ce încă e adevĕrat, că leul nu trebue iritat când este în somnolenţă, căcĭ el odată deşteptat 'şĭ ridică coama şi 'şĭ exercită puterea dinţilor şi ghiarelor contra celuĭ ce-ĭ turbură liniştea.

Aceste comparaţiunĭ vin acĭ cu ocasiunea petrecereĭ regale în mijlocul nostru.

Liniştitul nostru judeţ Muşcelul, isbit de ireparabila perdere a nemuritoruluĭ I. C. Brătianu, sta calm şi nutrea în taină aspiraţiunile viitoruluĭ, preparate de marele patriot.

Apare d'odată trinitatea regală; poporul ca leul se deşteaptă, şi lasă să-ĭ treacă pe dinainte fiinţele obscure ce el nu cunoaşte, şi carĭ nu-l pot vătăma; dar el poporul a început să-şĭ arate dinţiĭ şi să 'şĭ ascuţă ghiarele contra dinastieĭ streine.

Acestea sunt impresiunile ce mĭ-aŭ făcut visitele săţioase şi nesărate a celor treĭ Prusacĭ de Hohenzolern ce s'aŭ preumblat pe la noĭ, vînând popularitatea, pe care n'aŭ avut'o şi n'o aŭ.

Să încep cu exemple din multele ce am la dispoziţiunea mea.

In general, nicĭ funcţionariĭ, nicĭ ceĭ l'alţĭ oamenĭ legaţĭ de stăpânire n'aŭ manifestat nicĭ o plăcere la această preumblare saŭ călătorie regală, fără şir şi scop.

Nu mĕ interesează aceasta. Ce am de notat este că chiar poporul de jos, cu jupânĭ şi jupânese, nu s'aŭ arĕtat la înălţimea prostiilor comandate de către prefectul de aicĭ N. Popescu.

Pardon! Să vĕ narez modul cum tricliniul regal 'şĭ a arătat amabilitatea către unul din funcţionarĭ.

Vizitând temniţa din Câmpu-lung, a găsit acĭ între alţĭ arestanţĭ şi pe vestitul preot Matache Protopopescu din Bucureştĭ, implicat că constituind o bandă de tâlharĭ, a voit să facă oare-carĭ călcărĭ la noĭ în Muşcel, procurorul tribunaluluĭ comunicând Regeluĭ faptele preotuluĭ, a accentuat asupra culpabilităţeĭ sale, iar Regele, drept mulţumire, s'a exprimat în termeniĭ următorĭ: *Tum-ta procuror! Tum-ta procuror!* Privind de sus până jos pe bietul procuror, care credea că-şĭ face datoria către Majestatea Sa.

Auzita-ţĭ auzit? Şeful statuluĭ să se adreseze în mod necuviincios către reprezentantul Sĕŭ direct?

Alt fapt: procurorul fiind invitat de prefectul judeţuluĭ a merge în sus spre comuna Rucăru, urmează cortegiul regal, dar decepţiune amară! Căcĭ, procurorul a fost lăsat d'o parte, nu s'a primit nicĭ erĭ şi nicĭ nu l'a poftit la masa regală, aşt-fel că el a plecat silit din Rucăr în timpul nopţeĭ, venind înapoĭ la Câmpulung, într'o brişcă pe care abia a putut'o găsi.

Necioplit prefect, necioplit Rege!

Există o societate germană de canto în oraşul nostru, ea 'şĭ-a făcut datoria de a'şĭ manifesta prin imnurĭ veselia primireĭ Regeluĭ. In mijlocul eĭ a apărut revizorul şcolar G. Ionescu (Papa), care a ţinut un *sprech* de ocasiune de care toată lumea a rîs şi pe care Suverniĭ 'l-aŭ gustat.

Această societate a fost invitată la Rucăr de Majestăţile lor. S'aŭ cotizat bieţiĭ oamenĭ şi aŭ luat trăsură şi necesariile, dar la Rucăr n'aŭ fost băgaţĭ în seamă, şi bliojdiţĭ s'aŭ întors pe jos în oraş, în timp de noapte şi nemâncaţĭ.

Şi asta e una din isprăvile regale!

Incă una boacănă:

La Rucăr există un ţăran Poponecĭ, îngrijitor de caĭ pentru amatoriĭ de a vedea Dâmbovicioara şi grota. Acest Poponecĭ e ceva maĭ inteligent de cât Nicolae Popescu, prefectul. Gloabele cu grânele lor primitive aşteptaŭ pe Majestăţile lor la gura Dâmbovicioareĭ, şi fotografa (căcĭ femeie este aicĭ) 'şĭ deschisese camera obscură ca să primească într'însa mutrele regale. A făcut ce a putut femeia, dar n'a avut nicĭ un profit după toate scălâmbăturile ce i s'a făcut pe geam.

Poponecĭ însă cu gloabele luĭ şi cu lumînărĭ de ceară în traistă, sub comanda D-luĭ Nicolae Popescu, prefectul, s'a purtat foarte bine pe gârliţa Dâmbovicioara până la grotă, dar, infamie! N'a obţinut nicĭ o cojiţă de pâine.

Nu ştiŭ zeŭ ce să cred între sĕrmanul care'şĭ sacrifică din necesar, de plăcere şi de datorie către oameniĭ de serviciŭ, şi între miliardistul Regele Carol I.

Syllock? Nu e aşa?

Pe aceleaşĭ mârţoage, Majestăţile aŭ mers până la fruntarie şi se uitaŭ cu jind că se apropie mereŭ de Düsseldorf. S'aŭ maĭ pozat şi acolo cu caĭ, cu coame şi cu coade, dar n'am fericirea până acum să fi obţinut posele, din causă că mi se spune că nu sunt plătite.

De acĭ zúrük spre Rucăr. Văd o biserică în josenĭ şi aŭ făcut o cruce nemţească, făgăduind 100 napoleonĭ pe carĭ Dumnezeŭ ştie dacă 'ĭ vor trimete.

Se înţelege că în tot acest voiagiŭ, donchişotul Nicolae Popescu ţinea să se arate entusiasm din partea puţinilor călătorĭ, dar carĭ nicĭ eĭ n'aŭ putut să şi-l manifeste.

Din numeroasele peripeţiĭ ale acesteĭ călătoriĭ n'aş vrea să nu menţionez pe una: că trinitatea regală a fost adusă în Landoŭ de la gară în oraş, iar de acĭ la Rucăr şi înapoĭ în birjĭ ordinare.

Marţĭ 4 Iunie Majestăţile regale, cu toată curtea şi suita lor, s'aŭ înapoiat în Câmpu-Lung descinzând tot la otelul Ştefănescu. Acĭ aŭ luat dejunul cu câţĭ va din funcţionarĭ, lipsind ceĭ-l-alţĭ invitaţĭ printre carĭ n'aŭ voit să rĕspundă la stăruinţele depuse pe lângă eĭ.

Conchid că din cauza regimuluĭ actual. Regele şi Dinastia Luĭ, impopularĭ şi aşa aŭ devenit odioşĭ. Dovadă că nicĭ dinaintea Palatuluĭ, nicĭ în gară, cu toate svârcolelile prefectuluĭ, n'aŭ eşit de cât câteva sunete de salut şi de adio, la venire şi la plecare, fără nicĭ un entusiasm spontaneŭ.

O nota-bene. S'a observat că secsul femenin distins, nu 'şĭ-a grăbit paşiĭ, nicĭ la venirea nicĭ la plecarea Regeluĭ şi Regineĭ.

Incă una. Relaţiunile oficiale şi oficioase le cunosc că aŭ să fie măgulitoare. Nu credeţĭ în nimic, ne fiind adevĕrat decât ceea ce v'am descris eŭ, şi ceea ce puteţĭ verifica prin oamenĭ imparţialĭ şi cunoscuţiĭ d-v. din localitate.

Nu sunt nicĭ dinastic nicĭ anti-dinastic, dar rămân amicul d-v. devotat pentru „Adevĕr".

Greos.

O MOBILIZARE LA PARIŞ

In noaptea de 11 Iunie guvernorul Parisuluĭ a adresat o telegramă către diferite cazarme, prin care li se da ordin de mobilizarea tuturor regimentelor de cavalerie dândule întâlnire pe platoul Satory. Reg. 27-lea şi 28-lea de dragonĭ, Reg. 6-lea de cuirasierĭ şi două bateriĭ montate la scoala militară a garnisoneĭ din Paris; bateriile montate la Vincennes; Reg. 11-lea de artilerie şi al 3-lea de cuirasierĭ din Versaittes şi al 5-lea de vînătorĭ din Rombouillet, aŭ luat parte la această mobilisare.

Cel din urmă regiment a sosit la 4 şi 20 m., la locul de întâlnire, după ce parcursese 32 chilometre, care separă Rambouillet de Satorx, fără ca oameniĭ saŭ carĭ să pară obosiţĭ.

La orele 6, guvernorul militar a trecut în revistă trupele, carĭ apoĭ aŭ esecutat manevre în timp de două ore. La 9 jum. totul era terminat şi trupele primise ordinul de a intra în cuartierele lor. Nu s'a întâmplat nicĭ un accident.

Esamenele scolare

9 Iunie 1891

Bucureştĭ

Şcoala normală de institutorĭ cl. I geografia, cl. II matematica.

Şcoala normală a societăţeĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român, cl. I matematica, cl. II geografia.

Azilul Elena Doamna cl. I religia, cl. V filozofia, cl. VI matematica, atelierul special I geometria.

Liceul St. Sava, cl. I geografia, cl. III elena.

Liceul Mateĭ Basarab, cl I Div. fiziografia, cl. II româna.

Liceul Lazăr, cl. I geografia, cl. III latina, cl. VII igiena, cl. I Diviz. româna.

Gimnaziul Mihaĭ Bravul cl. II latina cl. III elena.

Gimnaziul Cantemir cl I latina. cl. II matemateca, cl. III istoria, cl. IV geografia, cl. I div. matematica.

Seminariul Central cl. V omiletica cl. VI psihologia.

Seminarul Nifon, cl. V româna cl. VI dreptul canonic, cl VII higiena.

Externatul secundar de fete Nr. 2 cl. I franceza, cl. II româna, cl. III istoria, cl. IV filozofia, cl. V matematica. cl. I diviz. româna. cl. II istoria.

Şcoala profesională de fete cl. I aritmetica.

Scoala de comerciŭ, cl. I geografia cl. II româna, cl. II Diviz. germana.

Institutul Educaţiunea română, cl. I franceza, cl. II, istoria şi geografia, cl. III germana şi româna. cl. IV matematica şi geografia, cl. V matematica.

Institutul Eniŭ Bălteanu cl. VI, VII româna, franceza, economia politică, igiena, dreptul ad-tiv.

Institutul Bolintineanu, cl. I, II, III, IV latina, cl. V şi VI matematica.

10 Iunie 1891

Iaşĭ

Şcoala normală Vasile Lupu. Cl. II geografia, cl. IV ştiinţele naturale.

Scoala centrală, cl IV istoria, cl. V pedagogia.

Liceul, cl. I matematica, cl. II istoria, cl. III franceza, cl. IV latina, cl. VII elena, cl. I Diviz. matematica.

Gimnaziul Alexandru cel Bun, cl. III matematica, cl. IV, româna, cl. I diviz. latina.

Gimnaziul Stefan cel Mare, cl. II ştiinţele, cl. IV. elena.

Şcoala profesională de fete, cl. I româna, cl. III franceza.

Liceul noŭde Domnişoare, cl. I, II geografia, cl. III, VI ştiinţele, cl, IV matematica, cl. V greaca.

Galaţĭ

Scoala normală, cl. I, II româna.

Liceul, cl. I, istoria, cl. II geografia, cl. V elena.

Seminariul, cl. I, II istoria şi geografia.

Craiova

Scoala centrală, cl. II matemateca, cl. IV istoria, cl. V italiana.

Liceul Carol I, cl. I geografia, cl. II latina, cl. VI franceza, cl. VII istoria, cl. I diviz. stiinţele naturale.

Gimnaziul real, cl. II franceza. cl. IV româna.

Externatul secundar de fete, cl. I religia, cl. V franceza,

Scoala Madona-Dudu, cl. I româna, cl. III religia.

Ploeştĭ

Liceul, cl. I, ştiinţele naturale, cl. II, latina, cl. IV istoria, cl. VII germana.

Scoala profesională, de fete, cl. II comptabilitatea, cl. III, româna.

Giurgiu

Institutul cultura, cl. I, II ştiinţele naturale cl. I prim. franceza.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1606.00

(Va urma) Total leĭ 1606.00

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 8 Iunie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 15 minute sub preşidenţa D-luĭ Colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 109 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. *V. Epurescu* întreabă pe ministrul lucrărilor publice dacă se fac inspecţiĭ dese la podurile de pe căile ferate, căcĭ se întâmplă de cât-va timp accidente îngrijitoare.

D. *C. Olănescu* dă asigurărĭ formale

D. *N. T. Popp* propune un proiect de lege prin care se ia streinilor dreptul de a ţinea moşiĭ în arendă. D-sa cere urgenţa, care se admite.

D. *I. Poenaru Bordea* depune un proiect de lege, prin care cere un credit special pentru spitalele rurale.

Urgenţa se admite.

D. *N. Micescu* întreabă pe ministrul de culte pentru ce nu numeşte la catedrele lor pe tineriĭ carĭ aŭ depus concurs şi aŭ reuşit.

D. *G. D. Teodorescu* respunde că maĭ are de cercetat nişte acte relative la naturalisarea concurenţilor carĭ aŭ reuşit.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. *D. Cezianu* citeşte raportul şi proiectul de buget al ministeruluĭ lucrărilor publice.

D. *M. Tzoni* critică actuala administraţie a lucrărilor publice, care a sporit bugetul pentru a face înaintărĭ maĭ nemeroase.

Ultime Informaţiĭ

Este vorbă de intrarea în ministĕr a D-lor V. A. Urechiă şi Pake Protopopescu în locul D-lor Teodorescu şi Ilariu Isvoranu.

Această remaniare n'ar putea fi de cât folositoare guvernuluĭ, căcĭ buchetul ar fi complect.

Preţul Rapiţeĭ a început a creşte la Brăila; erĭ s'a vîndut cu 16,75 hctl., predată în Iuliŭ; Porumb staţiune 9,50 hectl. greutate 56½ lbr; grâŭ ferm 56¾ lar 12, 92½ hectl.

Relaţiunile între D-l Hagi Stoica şi Brătescu, ambiĭ ajutorĭ de primarĭ sunt foarte încordate. Brătescu văzându-se schimbat de la accize unde avea mână liberă să facă or câte beţiĭ şi scandalurĭ voia a trimes Marţĭ pe un fost agent la accize, care a insultat chiar în pretoriul comuneĭ pe D-l Hagi Stoica. Iată unde a ajuns impertinenţa beţivilor carĭ n'aŭ nicĭ un stăpân şi nu mĕ îndoesc că tot aceştia mâine saŭ poimâine vĕr rupe oasele luĭ Brătescu, tovarăşul lor de până azĭ de cârciumă.

Un vizitator al Slăniculuĭ din Moldova ne aduce *înbucurătoarea* (!) ştire că Naipis faimosul birtaş de anul trecut, va avea şi anul acesta antrepriza birturilor; cu deosebire că a subînchiriat unul din ele unuĭ evreŭ din Iaşĭ, care are o reputaţie maĭ bună de cât el.

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	87¼
5%	Imprumutul comunal (1883)	97—
5%	Imprumutul comunal (1890)	95½
5%	Scris. funciare urbane	97½
5%	Scris. funciare rurale	100⅞
5%	Renta amortisabilă	99½
5%	Scris. urbane de Iaşĭ	88½

Comunicare Onor. Primarii a Comunei Bucureşti

Domnule Primar,

In ziua de 26 Maĭ a. c, la Bâlciul din oraşul Târgu-Jiu am perdut saŭ mi s'a sustras din buzunar nna obligaţiune comunală Bucureştĭ 5 % cu Nr. 24.260, emisiunea 1883, valoare nominală 500 leĭ, cu cuponul de 1 Ianuarie 1891 pe care nu 'l încasasem încă, posesorul acesteĭ obligaţiunĭ am devenit la anul 1888 prin ridicarea luĭ de la Casa de Depunerĭ în baza uneĭ decisiunĭ a Curţeĭ de apel Craiova, secţia I, şi a uneĭ procurĭ a soacreĭ mele Maria I. Hortopan căreia iĭ rămăsese moştenire de la fiul sĕŭ Pavel I. Muntenescu.

Ultimul cupon l'am încasat la D. E. I. Veinberg, comerciant postovar din Bucureştĭ, Strada Lipscanĭ căruia i l'am predat în plata unor târguelĭ.

In virtutea dar a legeĭ pentru titlurile la purtător perdute, distruse, etc. — Fac opunere la plata sus menţionateĭ obligaţiunĭ în mânele orĭ-cuĭ s'ar afla şi vĕ rog ca la timpul oportun dacă până atuucĭ nu se va găsi în conformitate cu legea, să mi se libereze un duplicat saŭ valoarea luĭ şi a cupoanelor când ar eşi la sorţĭ.

Domiciliul mi'l aleg în Bucureştĭ la D. advocat I. Marian, Strada Modeĭ, 4.

Cu distinsă stimă, **G. N. FILIAD.**

Corpul Portăreilor Tribunaluluĭ Ilfov

Presenta s'a primit azĭ 7 Iunie 1891, care se va comunica conform Art. 47 din regulament.

[L. S. portăreilor] p. Seful-Portăreilor, *Georgescu.*

S'a primit un exemplar ca acesta, astă-zĭ, şeapte Iunie ora patru p. m.

(L. S. Primărieĭ) (Semnat) *indescifrabil.*

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela	Orşova	Sâmb.	4^{30} p.m.	Luni	4^{30} p.m.	Joi	4^{30} p.m.
«	Severin	«	7 «	«	7 «	«	7 «
«	Brsa-Palanca	«	8^{40} «	«	8^{40} «	«	8^{40} «
«	Radujevatz	«	10^{15} «	«	10^{15} «	«	10^{15} «
«	Gruia	«	10^{40} «	«	10^{40} «	«	10^{40} «
«	Calafat	Dum.	12^{30} a.m.	Marţ.	12^{30} «	Vin.	12^{30} a.m.
«	Widdin	«	1^{45} «	«	1^{45} «	«	1^{45} «
«	Lompalanca	«	4 «	«	4 «	«	4 «
«	Bechet	«	6^{35} «	«	6 «	«	6^{35} «
«	Rahova	«	7 «	«	7 «	«	7 «
«	Corabia	«	9 «	«	9 «	«	9 «
«	Nicopoli	«	10^{40} «	«	10^{40} «	«	10^{40} «
«	Măgurele	«	11 «	«	11 «	«	11 «
«	Zimnicea	«	12^{5} p.m.	«	12^{50} p.m.	«	12^{50} »
«	Şiştov	«	1^{30} «	«	1^{30} «	«	1^{30} «
«	Ruaciuk	«	4^{45} «	«	4^{45} «	«	4^{45} «
«	Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ	3 a. m.	Merc.	3 «	Sâm.	3 a.m.
«	Turtukaia	«	5^{15} «	«	5^{15} «	«	5^{15} «
«	Olteniţa	«	5^{30} «	«	5^{30} «	«	5^{30} «
«	Călăraşĭ (or.)	«	5^{80} «	«	5^{80} «	«	5^{80} «
«	Silistria	«	7^{30} «	«	7^{30} «	«	7^{30} «
«	Ostrov	«	8 «	«	8 «	«	8 «
«	Cernavoda	«	11 «	«	11 «	«	11 «
«	Hârşova	«	1 «	«	1 «	«	1 p.m.
«	Gura-Ialomiţ.	«	1^{30} «	«	1^{30} «	«	1^{30} «
în	Brăila	«	4^{30} «	«	4^{30} «	«	4^{30} «
«	Galaţĭ	«	5^{30} «	«	5^{30} «	«	5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela	Galaţĭ	Marţĭ	9 a.m.	Joĭ	9 a.m.	Dum.	9 a.m.
«	Brăila	«	10^{24} «	«	10^{24} «	«	10^{24} «
«	Gura-Ialomiţ.	«	2^{20} p.m.	«	2^{20} p.m.	«	2^{20} p.m.
«	Hârşova	«	3 «	«	3 «	«	3 «
«	Cernavoda	«	6 «	«	6 «	«	6 «
«	Ostrov	«	9 «	«	6^{44} «	«	9^{44} «
«	Călăraşĭ (or.)	«	7 «	«	7^{30} «	«	7^{30} «
«	Silistria	«	11 «	«	11 «	«	11 «
«	Olteniţa	Merc.	2^{30} a.m.	Vin.	2^{30} a.m.	Lunĭ	2^{30} a.m.
«	Turtukaia	«	2^{45} «	«	2^{44} «	«	2^{44} «
în	Giurgiŭ (Sm.)	«	6 «	«	6 «	«	6 «
Dela	Giurgiŭ (Sm.)	«	10^{10} «	«	10^{40} «	«	10^{40} «
«	Rusciuk	«	11^{30} «	«	11^{30} «	«	11^{30} «
«	Şiştov	«	2^{45} p.m.	«	2^{45} «	«	2^{44} p.m.
«	Zimnicea	«	3^{15} «	«	3^{15} p.m.	«	3^{14} «
«	Măgurele	«	5^{40} «	«	5^{40} «	«	5^{40} «
«	Nicopoli	«	5^{50} «	«	5^{50} «	«	5^{50} «
«	Corabia	«	7^{40} «	«	7^{40} «	«	7^{40} «
«	Rahova	«	10^{25} «	«	10^{24} «	«	10^{24} «
«	Bechet	«	10^{40} «	«	10^{40} «	«	11^{40} «
«	Lompalanca	Joĭ	4 «	Sâmb.	4 a. m.	Marţĭ	4 a.m.
«	Widdin	«	6^{45} «	«	6^{45} «	«	6^{44} «
«	Calafat	«	7^{15} «	«	7^{15} «	«	7^{14} «
«	Gruia	«	10 »	«	10 «	«	10 «
«	Radujevatz	«	10^{15} «	«	10^{15} «	«	10^{14} «
«	Brsa-Palanca	«	12 p. m.	«	12 p. m.	«	12 p. m
în	Severin	«	2^{30} «	«	2^{30} «	«	2^{30} «
Dela	Severin	«	3^{30} «	«	3^{30} «	«	3^{30} «

Cursele vaporului local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:
Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:
De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.